

Finansdepartementet
Postboks 8008 - Dep.
0030 OSLO

Dato: 26.02.2015
Vår ref.: 14-1933/HH
Deres ref.: 12/767 SL MMT/KR

Høringsuttalelse - forslag til ny skatteforvaltningslov

Finans Norge viser til Finansdepartementets brev av 21.11.14 hvor det var vedlagt et forslag til ny lov om skatteforvaltning (skatteforvaltningsloven).

1. Hovedsynspunkter

- Finans Norge vurderer det som positivt at det foreslås å harmonisere og samordne forvaltningsreglene på skatte- og avgiftsområdet. Etter vår oppfatning er det hensiktsmessig å samle skatteforvaltningsreglene i en uttømmende skatteforvaltningslov.
- Finans Norge er enig i at det bør åpnes for at de skattepliktige kan klage en bindende forhåndsuttalelse inn til ny behandling.
- Finans Norge mener at fristen for innbetaling av kildeskatt på aksjeutbytte bør forlenges fra syv dager til en måned etter at skattetrekk er foretatt. Dette vil bidra til å redusere antall endringsmeldinger som må sendes til skattemyndighetene og dermed spare skatteetaten for mye arbeid, noe som igjen vil være positivt for de utenlandske aksjonærene.
- Finans Norge vil bemerke at kravet om at aksjonæren må fremlegge en bostedsbekreftelse utstedt av skattemyndighetene i bostedslandet før selskapet kan foreta kildeskattetrekk med lavere sats enn det som følger av skattevedtaket, vil medføre en betydelig økning i antall søknader om refusjon av for mye fastsatt skatt. Dette vil være administrativt ressurskrevende å håndtere både for kontofører og skatteetaten.

- Finans Norge er enig i at det er behov for å forenkle og samordne dagens regler om frister for endring av skattefastsettinger. Imidlertid har vi innvendinger til forslaget om å forlenge fristen for endring av skattefastsettinger til ugunst for skattyter fra to til fem år i tilfeller der skattyter ikke har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger. Vi mener at en slik utvidelse av endringsfristen vil være urimelig når skattyter lojalt har oppfylt sin opplysningsplikt.
- Finans Norge mener at skattepliktige fortsatt bør kunne velge å bringe vedtak i skattesaker direkte inn for domstolene uten at de er påklaget.

2. Uttømmende skatteforvaltningslov

Finansdepartementet foreslår at forvaltningsreglene på skatte- og avgiftsområdet samles i en uttømmende skatteforvaltningslov. Hovedformålet med samlingen av skatteforvaltningsreglene i en felles lov er å harmonisere og samordne regelverket.

Finans Norge vurderer det som positivt at det foreslås å harmonisere og samordne forvaltningsreglene på skatte- og avgiftsområdet. Vi støtter forslaget om å samle skatteforvaltningsreglene i en uttømmende skatteforvaltningslov. Dette gjelder selv om regelverket for merverdiavgift vil bli mindre samordnet enn det er i dag. Merverdiavgiftsregelverket ble ved en teknisk revisjon i 2010 samlet i én lov og én forskrift. Forslaget innebærer at forvaltningsreglene i merverdiavgiftsloven overføres til ny skatteforvaltningslov, og det kan anføres at merverdiavgiftsregelverket derved blir noe mindre oversiktlig.

3. Bindende forhåndsuttalelser

Det foreslås en videreføring og utvidelse av ordningen med bindende forhåndsuttalelser, slik at myndighetene kan gi bindende forhåndsuttalelser om disposisjoner på alle områder som skal omfattes av skatteforvaltningsloven.

Det kan etter gjeldende rett ikke gis bindende forhåndsuttalelser om spørsmål som gjelder verdsettelse eller andre skjønnsmessige vurderinger utenom selve rettsanvendelsen. Finans Norge vil be om at det blir vurdert å endre regelverket slik at det vil kunne gis bindende forhåndsuttalelser om verdivurderinger.

Departementet foreslår en endring i ordningen ved at det, med unntak for petroleumsskatteområdet, åpnes for at bindende forhåndsuttalelser kan påklages. Bakgrunnen er hensynet til skattepliktiges rettssikkerhet.

Finans Norge er enig i at det bør åpnes for at de skattepliktige kan klage en bindende forhåndsuttalelse inn til ny behandling. Innføring av klageadgang på bindende forhåndsuttalelser vil gjøre det mulig å supplere argumentasjonen knyttet til rettsregler og fakta, og gir derved bedre kontradiksjon og rettssikkerhet for skattyter (avgiftspliktige).

For å unngå tvil om hvilke uttalelser som er gjeldende rett, bør en bindende forhåndsuttalelse som er påklaget ikke publiseres før den er endelig avgjort i klageinstansen.

4. Kildeskatt på aksjeutbytte

Finansdepartementet foreslår en del endringer i regelverket som gjelder kildeskatt på aksjeutbytte. Våre kommentarer knytter seg til aksjer som er registrert i Verdipapirsentralen (VPS).

Frist for innbetaling og korrigering av fastsatt skatt

Departementet foreslår at selskapet skal ha ansvaret for å fastsette kildeskatten på utbytte til utenlandske aksjonærer idet det foretar skattetrekk. Fastsettingen skal skje ved at selskapet først holder tilbake skattebeløpet ved utdelingen av utbyttet, og deretter innberetter og innbetaler dette til skattemyndighetene.

Finans Norge har ingen innvendinger til forslaget om at selskapet skal ha ansvaret for å fastsette kildeskatten på utbytte til utenlandske aksjonærer idet det foretar skattetrekk. Skatten skal i henhold til forslaget innberettes og innbetales til skattemyndighetene senest syv dager etter at trekk er foretatt. Denne fristen må ses i sammenheng med adgangen for selskapet til å korrigere fastsatt skatt.

For aksjer som er registrert i VPS er det kontofører som foretar skattetrekk og innbetaling av kildeskatten til skatteetaten på vegne av selskapet. Kontofører som har foretatt skattetrekket betaler gjerne skattebeløpet så snart som mulig til skatteetaten fremfor å ha dette stående på en konto. Det foretas imidlertid betydelige korrigeringer av skattetrekket etter at utbytte er besluttet utdelt. En frist for innbetaling av kildeskatt på syv dager etter at skattetrekk er foretatt vil innebære at det i mange tilfeller ikke vil være mulig å foreta korrigeringer av fastsatt skatt før skatten skal innbetales til skattemyndighetene. Vi antar at dette vil være uheldig for skatteetaten og for de utenlandske aksjonærene når det gjelder aksjer som er registrert i VPS.

Etter departementets vurdering bør selskapet gis adgang til å endre den ordinære skattefastsettingen til de utenlandske aksjonærene i en periode på tre måneder regnet fra utløpet av den ordinære fristen for å levere melding om trekk. Selskapets endringsmelding må likevel være kommet frem til skattemyndighetene senest 31. desember i utbetalingsåret.

Fristen for å levere melding om skattetrekk sammenfaller med fristen for å innbetale trekket til staten, det vil si syv dager etter at trekk er foretatt i henhold til forslaget. Korrigeringer som skal foretas etter nevnte frist på syv dager vil skje ved at selskapet ved dets kontofører sender endringsmelding til skattemyndighetene. Skattemyndighetene vil tilbakebetale for mye trukket kildeskatt der det ved en feil er trukket for mye. Der det er trukket for lite må selskapet ved kontofører innbetale det resterende som skulle vært trukket.

Finans Norge vil peke på at verdipapiroppjøret i VPS (VPO) i desember 2014 hadde en omsetning på 138 milliarder kroner, hvorav knapt 88 prosent av volumet relaterte seg til utenlandske aksjonærer, samtidig som oppgjørsgarden lå på under 92 prosent. Dette viser at utenlandske aksjonærer har en stor mengde transaksjoner som blir gjort opp for sent og i en utbytteperiode vil det være en betydelig bruk av "quick refund", i de tilfellene der kontohaverne har ulik skattesats. "Quick refund" betyr korrigeringer mellom forvalter og kontofører før skattetrekket innbetales til skatteetaten.

Videre vil vi bemerke at "Regulation on settlement and Central Securities Depositories" (CSDR) (regulering av verdipapirsentraler) vedtatt av det Europeiske Parlamentet vil medføre at det blir innført automatiske "buy-in" prosesser, som innebærer at transaksjoner som ikke er gjort opp fire dager etter avtalt oppgjørsgard blir kjøpt på markedet. Oppjøret ved et "buy-in" kjøp vil først finne sted åtte dager etter opprinnelig avtalt oppgjørsgard, og medfører at det skal foretas utbyttekorrigering mellom aksjonærene. Det vil i disse tilfellene ikke være mulig å korrigere innen syv dager, og endringsmelding må sendes skatteetaten. Det er grunn til å tro at CSDR vil medføre betydelige korrigeringer.

Endelig er det forventet at det vil bli innført automatiske "claims" i fremtidig oppgjørssystem. Det vil si at Verdipapirsentralen vil bokføre utbyttekorrigeringer mellom partene basert på når transaksjoner kommer til oppgjør. Slike utbyttekorrigeringer vil ofte skje mer enn syv dager etter at utbytte er utbetalt og kildeskatt trukket. Kontofører på vegne av selskapet vil da ikke rekke å foreta korrigeringer før trukket kildeskatt er innbetalt til skatteetaten, og må sende endringsmelding.

Slik den faktiske situasjonen er i dag, foretas en betydelig andel av korrigeringene før trukket kildeskatt innbetales til skattemyndighetene i henhold til fastsatte terminer, og ofte mer enn syv dager etter at trekket er foretatt. Dersom det blir en frist for innbetaling av skattetrekk på syv dager etter at trekk er foretatt, vil dette jf. ovenfor innebære at skattemyndighetene må være forberedt på å motta et betydelig antall endringsmeldinger som vil bidra til mye merarbeid for skatteetaten. Vi frykter at dette vil gi seg utslag i forsinkelser i korrigeringen av den ordinære skattefastsettingen til de utenlandske aksjonærene.

Finans Norge foreslår derfor at fristen for innbetaling av kildeskatt på aksjeutbytte forlenges noe, for eksempel til en måned etter at skattetrekk er foretatt. Da vil kontofører på vegne av selskapet kunne foreta en betydelig andel av korrigeringer før skattetrekket innbetales til skatteetaten. Dette vil bidra til å redusere antall endringsmeldinger som må sendes til skattemyndighetene og dermed spare skatteetaten for mye arbeid, noe som igjen vil være positivt for de utenlandske aksjonærene.

Adgang for selskapet til å foreta trekk med lavere skattesats enn det som følger av skattevedtaket

Det fremgår av høringsnotatet at etter departementets vurdering bør hovedregelen være at selskapet skal trekke full sats dersom det ikke kjenner aksjonærens identitet og skattemessige status. Selskapet skal likevel kunne foreta trekk med lavere sats dersom aksjonæren har oppfylt nærmere bestemte dokumentasjonskrav. Vi forstår det slik at dokumentasjonskravene vil fremgå av forskrift til ny § 5-10a i skattebetalingsloven.

Dokumentasjonskravene som er angitt er noe ulike alt ettersom den utenlandske aksjonæren er en fysisk person, juridisk person eller selskapsaksjonær omfattet av fritaksmetoden. For alle tre kategorier er det angitt at en bostedsbekreftelse utstedt av skattemyndighetene i bostedslandet må fremlegges og at denne må fornyes hvert tredje år.

For aksjer registrert i VPS skal dokumentasjonen fremlegges for kontofører eller for forvalter dersom aksjene er registrert gjennom en forvalter. For fysiske personer og juridiske personer vil de foreslåtte reglene innebære en vesentlig endring i forhold til den etablerte praksis som foreligger i dag.

Vi oppfatter forslaget slik at kravet om å legge frem en bostedsbekreftelse utstedt av skattemyndighetene i bostedslandet, må være oppfylt før en lavere sats kan settes på en verdipapirkonto. Det er et betydelig antall utenlandske aksjonærer og mange av disse aksjonærene eier små poster (Retailkunder), slik at dette vil ikke være håndterbart for kontofører. Det vil være et stort antall bostedsbekreftelser som skal fremlegges, og når bostedsbekreftelsen må fornyes hvert tredje år, vil kontofører påføres et kontinuerlig krevende arbeid med å innhente slike bekreftelser. Det er ikke angitt noe om bostedsbekreftelsene skal oppbevares i original, men dersom det er meningen vil forslaget medføre en ytterligere utfordring for kontofører.

Vi forstår forslaget dithen at utenlandske aksjonærer som har søkt om og fått innvilget skatterefusjon, likevel skal måtte fremlegge bostedsbekreftelse hvert tredje år. Dette vil medføre ytterligere administrasjon for kontofører og eventuelt forvalter.

Dersom departementet opprettholder sitt forslag om at bostedsbekreftelse må fremlegges for kontofører før redusert sats kan settes på verdipapirkontoen, vil det bli trukket kildeskatt i henhold til skattevedtaket og den utenlandske aksjonæren må søke om refusjon av kildeskatt. Dette vil medføre en betydelig økning i antall søknader om refusjon av for mye fastsatt skatt, hvilket vil være administrativt ressurskrevende å håndtere både for kontofører og skatteetaten.

Finansdepartementet peker i høringsnotatet på at etter de nye dokumentasjonsreglene er kontofører investor og forvalteren et enda viktigere bindeledd mellom aksjonæren og det utbytteutdelende selskapet og norske skattemyndigheter enn etter gjeldende rett. Finans Norge mener at skattemyndighetene i større grad bør kontrollere kontofører og forvalter, og at det bør få negative konsekvenser dersom kontrollen avdekker at det er gjort vesentlige feil.

Vi er derfor enig i formuleringen i høringsnotatet om at kontofører og forvalter må på forespørsel fra skattemyndighetene kunne fremlegge den samme dokumentasjonen som viser at den enkelte aksjonær har krav på skatteavtalesats eller omfattes av fritaksmetoden. Det må imidlertid bli gitt tilstrekkelig tid til fremleggelse av bostedsbekreftelse.

Departementet foreslår at skattemyndighetene skal kunne trekke tilbake forvalterens tillatelse til å ha kontoer med lavere sats enn 25 prosent dersom det avdekkes at forvalteren har registrert aksjer på uriktig konto. Det foreslås på det nåværende tidspunkt ingen sanksjoner overfor en kontofører som ikke kan fremlegge dokumentasjon på at aksjonæren har krav på lavere sats enn det som følger av skattevedtaket. Vi mener at det også bør kunne ilegges sanksjoner overfor kontofører i tilfeller der kontofører på forespørsel fra skattemyndighetene ikke kan fremlegge dokumentasjon som er i orden for direkteregistrerte aksjer, med mindre det dreier seg om mindre alvorlige feil.

Adgang for aksjonær til å søke om refusjon av for mye fastsatt skatt

Departementet foreslår en særskilt regulering av at utenlandske aksjonærer kan søke om refusjon av for mye fastsatt skatt. Aksjonæren skal i henhold til forslaget kunne fremme krav om endring innenfor en tidsfrist på fem år regnet fra utgangen av det året det utdelende selskapets frist for å levere melding om skattetrekket er løpt ut. Femårsfristen innebærer at aksjonæren får en videre adgang til å kreve endring av den ordinære skattefastsettingen enn i dag. Finans Norge vurderer dette forslaget som positivt.

5. Frister for endring av skattefastsettinger

Etter Finansdepartementets vurdering er det et sterkt behov for å forenkle og samordne dagens regler om frister for endring av skattefastsettinger. De gjeldende reglene er lite

oversiktlige og løsningene som er valgt i de enkelte lovene har store innbyrdes forskjeller. Det er for eksempel detaljerte fristregler i ligningsloven, mens det ikke gjelder noen frist for endring av særavgiftsfastsettinger utover det som følger av alminnelige passivitetsregler. Både merverdiavgiftsloven og ligningsloven opererer med to-, tre- og tiårsfrister, men vilkårene for når den enkelte frist kommer til anvendelse er ikke de samme. I en del tilfeller kan det også være tvil om hvilken frist som gjelder.

Departementet foreslår å forenkle reglene ved at skattemyndighetene som hovedregel skal kunne endre skattefastsettingen når den er uriktig. Endringsfristen skal som hovedregel være fem år etter utløpet av beskatningsperioden. Denne fristen skal gjelde for alle skatter og avgifter som omfattes av loven. Fristen er generell i den forstand at den skal gjelde både ved endringer til fordel og til ulempe for den skattepliktige.

Finans Norge er enig i at det er behov for å forenkle og samordne dagens regler om frister for endring av skattefastsettinger. Imidlertid har vi innvendinger til forslaget om at fristen for endring av skattefastsettinger til ugunst for skattyter skal forlenges fra to til fem år i tilfeller der skattyter ikke har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger.

Skattyters opplysnings- og lojalitetsplikt fremgår av § 8-1 i forslaget til ny skatteforvaltningslov. Vi mener at skattytere som har overholdt den alminnelige opplysningsplikten bør ha krav på forutsigbarhet, og en visshet om at ligningen ikke kan endres til ugunst for den skattepliktige etter at det er gått en viss tid. Etter vår oppfatning innebærer den gjeldende toårsfristen at skattemyndighetene har rimelig tid til å ta opp spørsmål og eventuelt varsle om endring. Skattemyndighetene mottar i dag en rekke kontrollopplysninger som innberettes fra tredjeperson, og plikten til å innberette tredjemannsopplysninger vil øke ytterligere i tiden fremover. Skattemyndighetene får således mange opplysninger levert direkte til seg, og tilfanget av opplysninger muliggjør en rekke automatiske kontroller. Skattemyndighetene bør derfor kunne frigjøre tid til annet ligningsarbeid, slik at dette i seg selv ikke begrunner en utvidelse av fristen for endring til ulempe for den skattepliktige fra to til fem år. I tillegg mener vi at en slik utvidelse er urimelig i forhold til de skattytere som innretter seg lojalt i forhold til opplysningsplikten. Enkelte skattespørsmål kan være kompliserte, og det er slik vi ser det uholdbart at ligningen skal kunne endres i en lengre periode enn to år dersom skattyter ikke har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger om saken.

Etter departementets oppfatning bør skattemyndighetene ha adgang til å endre fastsettinger utover femårsperioden når de avdekker graverende skatteunndragelser. Endringsfristen foreslås derfor å være ti år dersom den skattepliktige ilegges skjerpet tilleggsskatt eller anmeldes for brudd på straffelovens bestemmelser om skatte- og avgiftssvik, jf. lovutkastet § 12-6 annet ledd.

Finans Norge mener at dette forslaget bør ses i sammenheng med øvrige endringsfrister. Endringsfristen kan gjerne forlenges til ti år dersom vilkåret for skjerpet tilleggsskatt mv. er oppfylt. Samtidig bør som nevnt fristen for endring av skattefastsetninger til ugunst for skattyter fortsatt være to år i tilfeller der den skattepliktige ikke har gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger.

6. Tilleggsskatt

Ved ulike typer opplysningssvikt fra den skattepliktige som har eller kunne ha ledet til skattemessige fordeler, foreslås det at det skal ilegges tilleggsskatt etter mønster av dagens tilleggsskattebestemmelser i ligningsloven. Finansdepartementet foreslår at tilleggsskatt skal kunne ilegges uten krav om skyld, slik som dagens tilleggsskatt for formues- og inntektsskatt, men at skattepliktig slipper tilleggsskatt når det foreligger unnskydelige forhold.

Departementet uttaler at en slik ordning legger til rette for større grad av likebehandling av skattepliktige. Et krav til subjektiv skyld i form av uaktsomhet hos den skattepliktige er mer skjønnspreget og kan lett føre til forskjellsbehandling. Videre har det vist seg at kravet om skyld, som i dag gjelder for blant annet merverdiavgift og særavgifter, i praksis har vært anvendt strengt. Departementet foreslår derfor en objektiv modell med unnskyldningsgrunner. Etter departementets oppfatning vil den foreslåtte ordningen være enklere å praktisere enn en ordning med krav om subjektiv skyld.

Finansdepartementet uttaler at i et system hvor tilleggsskatt i utgangspunktet ilegges på objektivt grunnlag er utformingen av unnskyldningsgrunnene avgjørende for at regelverket skal fremstå som rettferdig, rimelig og forutsigbart. Departementet mener at unnskyldningsgrunnene bør anvendes i større utstrekning enn i dag. Unntaksregelen i ligningsloven om unnskydelige forhold er i dag formulert slik at tilleggsskatt ikke skal ilegges når forholdet anses "unnskydelig på grunn av sykdom, alderdom, uerfarenhet eller annen årsak". Departementet antar at eksemplifiseringen av hva slags forhold som skal være å anse som unnskydelige, har begrenset anvendelsen av unntaksbestemmelsen. For å understreke at bestemmelsen skal anvendes i større utstrekning enn tidligere, foreslår departementet at det skal gis unntak fra tilleggsskatt når et forhold er å anse som "unnskydelig" uavhengig av hva som gjør forholdet unnskydelig.

Finans Norge er enig i departementets uttalelse om at utformingen av unnskyldningsgrunnene er avgjørende for at regelverket skal fremstå som rettferdig, rimelig og forutsigbart. Det fremgår av høringsnotatet at departementet tar sikte på å overlate utformingen av unnskyldningsgrunnene til rettspraksis i tillegg til at det vil bli utarbeidet retningslinjer. Vi viser til at følgende er uttalt i punkt 20.4.2.2 i høringsnotatet: "Det er vanskelig å konkretisere hvilke tilfeller som bør omfattes av unnskydelige forhold på alle de områdene som omfattes av lovforslaget. Departementet legger imidlertid til grunn at dette vil utvikle seg gjennom skattemyndighetenes rettspraksis. For å bidra til mer utstrakt bruk av

unnskyldningsgrunnene og mer konsekvent og ensartet bruk av dem, bør lovendringen følges opp i skattemyndighetenes retningslinjer”.

Vi deler oppfatningen om at dette spørsmålet ikke alene bør utvikle seg gjennom rettspraksis om målsetningen er å sikre et rettferdig, rimelig og forutsigbart regelverk. Finansdepartementet bør i stedet videreføre i lov- eller forskriftstekst de formildende omstendigheter som i dag er etablert i skriftlige retningslinjer (Skattedirektoratets meldinger) og gjennom eksisterende retts- og ligningspraksis. Erfaringen viser at dersom for stor grad av skjønn overlates til skatte- og avgiftsmyndighetene, blir praktiseringen ofte strengere enn forutsatt.

Departementet foreslår regler om skjerpet tilleggsskatt i tilfeller der skattyter forsettlig eller grovt uaktsomt gir skattemyndighetene uriktig eller ufullstendig opplysning, eller unnlater å gi pliktig opplysning, når vedkommende forstår eller bør forstå at det kan føre til skattemessige fordeler, jf. lovutkastet § 14-6. Ordinær tilleggsskatt skal i henhold til forslaget ilegges med 20 prosent av den skattepliktige fordelen. Skjerpet tilleggsskatt skal ilegges i tillegg til ordinær tilleggsskatt. Etter nærmere vurdering er departementet kommet til at det vil være hensiktsmessig med en normalsats for skjerpet tilleggsskatt også på 20 prosent, slik at den samlede sanksjonen blir 40 prosent. En samlet reaksjon i saker hvor det er utvist skyld på 40 prosent tilleggsskatt av den skattemessige fordelen, vil etter departementets syn være en tilstrekkelig streng reaksjon i langt de fleste tilfeller.

Etter departementets oppfatning vil det likevel kunne være behov for adgang til å ilegge skjerpet tilleggsskatt med en høyere sats i enkelte saker, og da fortrinnsvis i saker hvor unndragelsene er planlagte og systematiske eller går over noe tid. Dette kan eksempelvis gjelde i saker hvor det blir benyttet såkalt ”fiktiv fakturering” eller der hvor lønn fra arbeid eller inntekt fra omsetning helt er holdt utenfor skattemyndighetenes kunnskap over lengre tid. Videre kan det være aktuelt å bruke den høyeste satsen i saker som er sendt tilbake fra politiet og påtalemyndigheten for administrativ behandling, eksempelvis fordi politiet likevel ikke har kapasitet til å behandle dem. I denne typen saker foreslår departementet at det skal være adgang til å ilegge 40 prosent skjerpet tilleggsskatt, slik at den samlede sanksjonen totalt utgjør 60 prosent av den skattemessige fordelen.

For å sikre at reglene for ileggelse av skjerpet tilleggsskatt praktiseres likt, bør de ovennevnte kriterier etter vår oppfatning inntas enten direkte i lov- eller forskriftstekst.

7. Søksmål

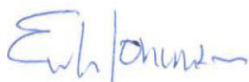
Skattepliktige kan i dag alltid velge om de vil benytte seg av klageretten eller om de vil ta ut søksmål for eksempel umiddelbart etter at ligningen foreligger. Etter Finansdepartementets oppfatning er det mye som taler for at den administrative klageadgangen bør være uttømt

før skattepliktige kan reise søksmål i skattesaker. I noen tilfeller kan det likevel være hensiktsmessig at vedtak bringes direkte inn for domstolene uten at de er påklaget. Departementet foreslår derfor at skattemyndighetene i det enkelte tilfelle skal kunne sette vilkår om at søksmål om gyldigheten av et enkeltvedtak ikke skal kunne reises uten at vedkommende part har nyttet sin adgang til å klage over vedtaket, og at klagen er avgjort av den høyeste klageinstans som står åpen. Det skal være opp til det organet som har fattet vedtaket å bestemme om det vil sette et slikt vilkår.

Finans Norge mener at skattepliktige fortsatt bør kunne velge å bringe vedtak i skattesaker direkte inn for domstolene uten at de er påklaget. Vi viser til at i tilfeller hvor skattyter har grunn til å anta at en klage til Skatteklagenemnda ikke vil endre skattemyndighetenes syn, vil det være tids- og ressursparende å kunne ta ut søksmål etter behandling av skattekontoret.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Erik Johansen
fagdirektør

Herborg Horvei
fagsjef